

LES GRANS CAUSES... EN ALLÒ PETIT

Des de les primeres edicions, la nostra Agenda es va declarar "al servei de les Grans Causes". Primer van ser, precisament, les "Grans Causes de la Pàtria Gran", que aleshores vam aglutinar a l'entorn de cinc principals: la Causa Indígena, la Causa Negra, la Causa Popular, la Causa de la Dona i la Causa Ecològica. A partir de l'any 2000 vam ampliar el títol: Agenda Llatinoamericana "Mundial", vam dir-ne, per assumir la creixent consciència de mundialització que ja no permetia mirar només cap al nostre continent. Des d'aleshores, l'Agenda ha dedicat la seva mirada i el seu missatge a altres Grans Causes, llatinoamericanes i d'arreu del món: la Pàtria Mundial, el diàleg de cultures, el diàleg de religions, la democràcia, la recuperació de la política, un socialisme nou, la crisi climàtica planetària, la proposta indígena del Sumak Kawsay, la llibertat, els drets humans, la igualtat, la propietat, l'ecologia integral, la igualtat de gènere... Aquests han estat els temes, els títols, els lemes de l'Agenda els darrers anys.

Sempre Grans Causes que, com l'adjectiu indica, són causes grans, causes macro, estructurals, polítiques, reformadores, revolucionàries fins i tot... No en va, des de bon començament, aquesta Agenda va confessar la seva voluntat alliberadora, deutora de l'esperit llatinoamericà per antonomàsia, l'espiritualitat de l'alliberament. Esperit, talant, ADN espiritual llatinoamericà... que es caracteritza pel compromís amb la història, per la seva passió utòpica i simultàniament pràctica, addicta a la "praxi de transformació històrica", a la transformació de la societat i del món. Causes, doncs, sempre "Grans", al cap i a la fi.

Però, com ens recorda la paraula de Mounier, "encara que tot és polític, allò polític no ho és pas tot" –matisant aquesta vegada, una mica, per part nostra, l'accent i la intenció de la consigna. Les Grans Causes, tan polítiques elles, no ho són tot, encara que tot hi té a veure. Hi ha hagut moltes zones en les nostres vides, i en la realitat, potser per una manca de visió nostra, a les quals semblava que no acabaven d'arribar aquestes Causes tan grans. Apuntant ambiciosament només allò macro, allò políticament eficaç, allò estructuralment transformador... hem pogut deixar sovint fora del nostre compromís allò petit,

i els petits, les persones desvalgudes, els que no compten per a les estadístiques socioeconòmiques, les víctimes, els ancians, els marginats per la seva condició sexual, els que carreguen més vulnerabilitat, o simplement, els afers de la nostra pròpia vida personal, familiar, quotidiana.

I no es tracta només de persones, sinó també d'altres Causes no considerades "grans" per aquesta societat (que tot ho mira des de l'òptica del mercat), ni per nosaltres mateixos (que ens sentim més moguts per allò polític, allò socioeconòmic, allò revolucionari, allò heroic). Es tracta també, per exemple, de la nostra vida personal –familiar, privada–, del nostre estil de vida, fins i tot del nostre tipus d'alimentació (com si fossin camps privats, lliures, exempts de tot compromís o aliens a tota vinculació ètica...). O així mateix, de la nostra relació amb la natura –fins i tot amb els animals–, o de la nostra resistència o inèrcia al "canvi de patró energètic" social, que ha de començar per casa nostra...

Per a no pas pocs de nosaltres, sovint, tots aquests aspectes de la realitat i de la nostra vida, totes aquestes "causes menors", no han comptat, les hem ignorat tradicionalment, sense mala intenció, sens dubte. Per la nostra formació anterior, potser ens semblaria quelcom sense importància, o privada-personal, massa "petit", insignificant en l'escala de l'eficàcia de la Gran Política, i del Gran Alliberament.

"Allò polític no ho és pas tot", efectivament. Ni allò macroeconòmic, ni les reformes estructurals, ni les Grans Causes, elles soles, ens mostren tot allò que en realitat és genuïnament "gran": en valor per si mateix, en dignitat, o en un altre àmbit, en una altra longitud d'ona... encara que sigui quelcom "petit" de mida, de nombre, d'aparença, o en eficàcia política. Hem de redescobrir que les Grans Causes també estan compromeses en tot aquest immens àmbit d'"allò petit", del nostre dia a dia, d'allò personal-privat, de la intimitat, d'allò familiar, de les amistats, de la casa, la vivenda, l'entreteniment, l'oci... En tot allò hem de ser, insubornablement, militants permanents de les Grans Causes, per tal que siguem complets, sencers, holístics.

En aquesta nova edició, de 2019, per arrodonir i completar el seu missatge, l'Agenda vol dur la nostra atenció a aquest àmbit d'allò petit, d'allò habitualment deixat de banda, allò tradicionalment incivilitzat, allò olímpicament oblidat... com si no existís. Les Grans Causes es juguen també –no "només"– en allò petit.

**JOSÉ MARÍA VIGIL I
PERE CASALDÀLIGA**

